

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Ο βίος του.—Το πολιτικόν του στήθεον.—Οι αγώνες του.
‘Η πολιτική του υπέρ του ‘Ελληνισμού.
Διάφορα επεισόδια της ζωής του.

ΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΑΣ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

‘Η πρώτη συνεδρία έγινε την 17 ‘Ιουλίου.

Οι πληρεξούσιοι συνεκκεντρώθησαν εις τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μαγιορέσκο ἐπρότεινεν ἀμέσως ὡς ἔργον φιλανθρωπίας τὴν ἐκχειρίαν.

Πρὸς διευκόλυνσιν καὶ ἐπίσπευσιν τῶν ἐργασιῶν, τῶν ‘Ελλήνων καὶ Σέρβων πληρεξουσίων δηλωσάντων ὅτι οὐδεὶς ἀνὰ ἑξέχοντο παράτασιν τῆς ἐκχειρίας, ὁ κ. Μαγιορέσκο ἐπρότεινεν εἰς τοὺς πληρεξουσίους τὸ σύστημα τῶν ἰδιαίτερων συνενοήσεων, κατὰ τὰς ὁποίας θὰ συνεζητοῦντο καὶ θὰ ἐκωνονίζοντο αἱ λεπτομέρειαι τῶν διαφόρων ζητημάτων τῶν συνενοήσεων τὰ ἀποτελέσματα θὰ ἀνεκοινοῦντο εἰς τὰς γενικὰς συελεύσεις ὅλων τῶν πληρεξουσίων τῶν ἐμπολέμων.

Οἱ Βούλγαροι εὐχαρίστως ἀπεδέχθησαν τὸ σύστημα τοῦτο τῶν ἐργασιῶν, τὸ ὅποιον παρείχεν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπροσδόκητον εὐκαιρίαν νὰ θέσουν εἰς ἐφαρμογὴν τὴν τακτικὴν τῆς διαιρέσεως καὶ τῆς διχονοίας.

Οἱ Βούλγαροι πληρεξούσιοι δὲν ἔχασαν τὴν καὶ τὴν εἰς μάτην. Ἐκμαῖον δὲ, ὅτι ἦτο δυνατόν διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὁ Ρουμάνος Πρωθυπουργὸς, ὅτι ἦσαν διατεθειμένοι νὰ κάμουν πᾶσαν δυνατὴν ὑποχώρησιν διὰ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ρουμανίας.

‘Αλλ’ ὁ Ρουμάνος Πρωθυπουργὸς δὲν ἔπεσεν εἰς τὴν παγίδα καὶ ἐφάνη ἐφεκτικὸς.

‘Ἦλθε τότε ἡ σειρά τῶν ‘Ελλήνων καὶ τῶν Σέρβων πληρεξουσίων. Πρὸς τοὺς τελευταίους τοὺτους ὁ Βούλγαρος πληρεξού-

σιος κ. Τόντσεφ ὠμίλησε περὶ τῆς κοινότητος τῆς σλαβικῆς καταγωγῆς καὶ τῆς προσχεοῦς συμπληρώσεως τῶν δύο ἀσελφῶν Κρατῶν, τὰ ὅποια μοιραῖαι παρεξηγήσεις ἐχώρισαν τόσον ἀγρίως πρὸς στιγμὴν.

Εἰς τοὺς ‘Ελληνας ἐξ ἄλλου ὁ κ. Τόντσεφ προσεπάθησε νὰ ἐξηγήσῃ τὴν σπουδαιότητα, τὴν ὅποιαν εἶχε διὰ τὴν Βουλγαρίαν ὁ λιμὴν τῆς Καβάλλας, διότι οἱ ἄλλοι ἐναπομείναντες εἰς αὐτὴν λιμένες δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἀποτελεσματικῶς.

Εἰς ταῦτα ὁ Βενιζέλος ἀπήντησεν ἀπεριφράστως.

— ‘Ἐνα λιμένα, εἶπε, διὰ κάθε ἐπαρχίαν; ‘Αλλ’ αὕτη εἶναι πολυτέλεια τῆς ὁποίας στερεῖται καὶ αὕτη ἀκόμη ἡ Αὐστριακὴ Αὐτοκρατορία, ἡ ὅποια ἕνα μόνον ἔχει λιμένα τὴν Τεργέστην. ‘Ακούσατε τὴν γλῶσσαν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς εὐλικρινείας. Πρέπει νὰ παραιτηθῇτε τῆς ἀξιώσεως αὐτῆς, διότι ἄλλως δὲν θὰ φθάσωμεν εἰς τὴν εἰρήνην. ‘Ἡ Καβάλλα θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ‘Ελλάδα ἀντὶ πάσης θυσίας.

‘Ο κ. Τόντσεφ ἐξηκολούθει ἐπιμένων καὶ προσπαθῶν νὰ μειώσῃ τὴν σημασίαν τοῦ λιμένος τοῦ Δεδέαγατς.

— Καὶ ὅμως εἰς τὸ Δεδέαγατς δὲν θὰ ἀρνηθῇτε ὅτι διεσταυροῦνται τρεῖς σιδηροδρομικαὶ γραμμαὶ Θεσσαλονίκης—‘Αδριανουπόλεως—Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ αὐτὸ ἀρκεῖ νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἐμπορικὴν σημασίαν τοῦ λιμένος. ‘Απεναντίας ἡ Καβάλλα ἀπέχει σαράντα περίπου χιλιόμετρα ἀπὸ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς καὶ εἶναι ὥσπερ ἐκωσμένη ἀπὸ βουνά, ὥστε νὰ καθίσταται δύσκολος ἡ κατασκευὴ σιδηροδρομικῆς ἐνωτικῆς γραμμῆς. ‘Αν ὁ λιμὴν τοῦ Δεδέαγατς δὲν εἶναι καλὸς, τῆς Καβάλλας πρέπει νὰ θεωρηθῇ χειρότερος.

—Θέλω νὰ ἐλπίζω, ὑπέλαθεν ὁ κ. Τόντσεφ, ὅτι αὕτη δὲν θὰ εἶναι ἡ τελευταία σας λέξις ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

—Εἶναι σφαλερὰ ἡ ἐλπίς σας, ἀπήντησεν ὁ Βενιζέλος.

—Σὰ παρακαλῶ νὰ ἀναστῇτε καὶ πάλιν. ‘Ἡμπορῶ νὰ σὰς περὶ τῶν ἀρίστων διαθέσεων τῆς Βουλγαρίας ἡ ὁποία ἐπὶ τέλους θὰ πραγματοποιηθῇ οἱ Βούλγαροι τῆς Μακεδονίας νὰ περὶ τῶν εἰς τὴν ‘Ελληνικὴν κυρίαν περισσότερον παρὰ εἰς τὴν Σερβικὴν ἀπὸ τῶν ὅποιων θὰ ἀπορροφηθοῦν καὶ θὰ ἀπορροφηθῶν τελεῖται.

‘Ο Βενιζέλος εἰς ἀπάντησιν ἐμειδίασε. Καὶ ἡ συνομιλία διεκόπη.

ΑΥΡ Ο ΑΓΩΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΒΑΛΛΑΝ

(Συνέχεια εκ του χθεςινού)

Τὴν ἐπομένην ἡμέραν οἱ Βούλγαροι καὶ οἱ Ρουμάνοι ὑπέγραψαν τὰ ἰδιαίτερα τῶν προκαταρκτικῶν πρωτόκολλα, ἐπελθούσης πλήρους συμφωνίας μεταξύ των.

‘Αλλ’ εἰς τῶν Βουλγάρων πληρεξουσίων ὁ Συμεὼν Ράδεφ, δημοσιογράφος, γνωστὸς διὰ τὴν φοβεράν ἀνθελληνικὴν του προπαγάνδαν εἰς τὴν Μακεδονίαν, ἐξερχόμενος ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ‘Εξωτερικῶν ὅπου ὑπεγράφη τὸ συμφωνητικόν, ἀνεφώνησε χαρούμενος.

— Τώρα πλέον ἐτελείωσε. Οἱ Ρουμάνοι πῆραν ὅτι ἤθελαν. Κρατοῦμε στὰ χέρια μας τοὺς ‘Ελληνας καὶ τοὺς Σέρβους.

Οἱ λόγοι αὗτοι ἐξηρέθισαν τὴν Ρουμανικὴν Κυβέρνησιν καὶ προσέκλεσαν δῆλωσιν παρ’ αὐτῆς περὶ ἀπολύτου κοινοπραξίας πρὸς τοὺς ἄλλους δύο Συμμάχους, τὸ ὅποιον ἀμέσως ὁ Ρουμάνος Πρωθυπουργὸς ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς ‘Ελληνας καὶ Σέρβους πληρεξουσίους.

Πρὸ τῆς κατηγορηματικῆς ταύτης στάσεως τῶν Ρουμάνων οἱ Βούλγαροι πληρεξούσιοι ἀφῆκαν τὰς ἀντιπροτάσεις των καὶ περιορίσθησαν εἰς τὸ νὰ διεκδικήσουν μόνον τὴν Καβάλλαν.

Πρόεδρος
1919
8/8/19

ΑΘΗΝΑΝ

Ηρόδοτος

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Προσβολή

AN.

1919

Ο βίος του.—Τό πολιτικόν του στάδιον.—Οι αγώνες του.

Η πολιτική του υπέρ του Έλληνισμού.

Διάφορα επεισόδια της ζωής του.

8-18-17

ΑΙ ΕΠΙ ΤΩΣ ΘΡΑΚΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΑΣΟΤΕΙΣ

(Συνέχεια)

Ο Τόντσεφ επανήρχισε τὸν ἐξάψαλμον περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς Βουλγαρίας νὰ ἔχῃ αὐτὸν τὸν λιμένα, τὸν μόνον ἀξίον λόγου κατὰ τὴν ὁμολογίαν του. Ὁ Βενιζέλος κατεπόλεμσε ζωηρῶς τὰ ἐπιχειρήματα ταῦτα καὶ ἐφάνη ὀριστικῶς κατισχύων. Εἰς τὼν Βουλγάρων πληρεξουσίων ὁ Ἰδάντσεφ ἐπαγγέλλεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος ἐπικαλούμενος τὴν ἀγάπην μεταξὺ τῶν λαῶν, τὸ πνεῦμα τῆς ἰσοτήτος καὶ τῆς δικαιοσύνης, τὸ κοινὸν ἰδεῶδες τοῦ πολιτισμοῦ.

— Μὴ ἐκμηδενίζετε, ἔλεγε, τὴν ἐλπίδα μᾶς βαλκανικῆς συνεννόσεως, μᾶς συμφιλώσεως. Μία ἀδικος εἰρήνῃ θὰ προκαλέσῃ αἰώνια μίσην, τὰ ὅποια θὰ ἀπομακρύνουν τὴν ἐλπίδα εἰσαδέσθαι εἰς τὸ μέλλον προσεγγίσεως. Καὶ διὰ τὸ ἰδικόν σας συμφέρον δειχθῆτε μετριοπαθεῖς.

Σε σπγχκίση διὰ τὴν μεγάλην δι-
κονικήν σας ἐξουσίαν, εἰσέκοψεν ὁ Βενιζέ-
λος. Ἀλλ' ὁμιλεῖτε διὰ πράγματα πρῶτα.
Ἀφήσατε τὸν χρόνον νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἔρ-
γον του. Αἱ πληγαὶ εἶναι ἀκόμη βαθεῖαι
ὥστε ἡ ἐπούλωσις νὰ μὴ ᾖναι δυνατόν
νὰ ἐπέλθῃ τόσον γλήγωρα. Ἄς ἀφήσωμεν
τὸ μέλλον καὶ ἄς συζητήσωμεν περὶ τοῦ
παρόντος καὶ περὶ τῆς Καθάλλας.

Οἱ λόγοι τοῦ Βενιζέλου ἦσαν μία ψυχο-
λουσία διὰ τοῦ Βουλγάρου, ματαίως προσ-
παθοῦντος νὰ ἐπιτύχουν τὴν διχονοίαν καὶ
τὴν διάσπασιν τῶν Συμμάχων.

Ἀλλ' ὁ Ἰδάντσεφ δὲν ἠννόει νὰ υποχω-
ρήσῃ.

— Ἡμεῖς δὲν ἐρχόμεθα ἐδῶ μὲ ἀπαιτή-
σεις εἶπε. Ἀνομολογοῦμεν τὴν ἡτταν μᾶς,
ζητοῦμεν μόνον νὰ μᾶς διευκολύνετε καὶ νὰ
μὴ μᾶς πνίξετε. Ὁμιλοῦμεν ὡς νικημένοι.

Ὁ Βενιζέλος ἀντελήφθη ὅτι μὲ κάθε θυ-
σίαν οἱ Βούλγαροι ἐπέδιλκον νὰ ἐκμεταλ-
λευθῶν τὴν αἰσθηματικότητα τῶν Ρουμά-
νων.

— Περιστὲν νὰ ἐξυκολοῦνται ὑπελάθε.
Αὐτὰ ποὺ λέγετε εἶναι ὑπερβολαί. Δὲν ἐνι-
κῆθετε ἀκόμη καὶ ἡ τύχη τοῦ πολέμου δὲν
ἐκρίθη ἀκόμη. Ἡμπορεῖτε νὰ τὸν ἐξυκο-
λοῦσθετε, ἂν ἀγαπᾶτε.

Οἱ Βούλγαροι πληρεξούσιοι ἀντελήφθη-
σαν ὅτι κάθε προσπάθεια ἦτο ματαία καὶ
ὅτι τὰ παιγνιδία τῶν δὲν θὰ εἶχον πρακτι-
κὸν ἀποτέλεσμα. Ὑπέκυψαν λοιπὸν καὶ
ἀνέλαβον σοβαρωτέραν συζήτησιν.

ΑΥΡΙΟΝ

Επεισόδια τῶν συζητήσεων

Τὸ τοιοῦτον ἐν τοῦτοις δὲν ἐμποδίζει
τὸ Βουλγαρικὸν ὑπόμνημα νὰ ἐκμεταλ-
λεῖται τὰς νίκας Ἰδάν Ἀσάν τοῦ Β' ἐν
Θράκῃ. Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου
αἱ ἐπιδρομαὶ αὐταὶ εἶναι ἀνάλογοι πρὸς
τὰς τοῦ Κρούμου καὶ τοῦ Συμεὸν πραγμα-
τοποιεῖσθαι μόνον λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ Ἑλλη-
νικὴ Αὐτοκρατορία τῆς Νικαίας ἐμάχετο
κατὰ τῶν Λατίνων τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως. Μόλις οἱ Ἕλληνες ἀνακατέλαβον
τὴν Βαλκανικὴν Χερσόνησον, ταχέως ἀπε-
δίωξαν τὸν ἐπὶ τὴν καὶ ἀπηλευθέρωσαν
μάστιγα ἐξ ὀλοκλήρου τὴν Θράκην πρὶν ἢ
κυριεύσῃ τὴν Κωνσταντινούπολιν (1261).

Ἡ μεγάλη μάχη τῆς Βερόης, ἧτις τὸ
1257 ἐπέσχευσε τὰς νίκας τῶν Ἑλλή-
νων διεσχέθη οὐχὶ ἐν Θράκῃ ἀλλ' ἐν τῇ
Ἀνατολικῇ Ρωμυλίᾳ. Εἰς τὴν ἐπαρχίαν
κατὰ τὴν ἐπὶ πλέον ἐξουσίαν καὶ ἐπὶ
ἀκρίβειαν πόλῃμοι. Οὕτω ὁ ἱστορικὸς Ζί-
ντσεφ, ἐνδυσμαυμένος ὅτι αἱ μεγάλαί μάχαι
τοῦ αἵματος ἐδόθησαν μεταξὺ Ἀγγιᾶλου
καὶ Φακιπουπόλεως χαρακτηρίζει τὴν χώ-
ραν αὐτὴν ὡς τὸ κλειστὸν πεδίον τῆς
ἀτελευτήτου ἑλληνοβουλγαρικῆς μονομα-
χίας.

Ἡ ὁμολογία αὕτη, προσερχομένη παρὰ
βουλγαροφίλου κατ' ἐξοχὴν ἱστορικοῦ εἶναι
ἐδιαζόντως ἀξιοσημείωτος. Ἀποδεικνύει
ὅχι μόνον ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ παραμείνασα
Θράκη, εἰμεινεν ἐκτὸς πάσης διαμφορή-
σεως, ἀλλ' ἐπὶ πλέον ὅτι ἡ ἐπαρχία ἦτις

ἠδύνατο νὰ καταστῇ ὑποκείμενον ἀγῶνος
μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βουλγάρων ἐπὶ τῇ
βάσει ἱστορικῶν λόγων δὲν εἶναι ἡ Θράκη,
ἀλλὰ ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία.

Ἡ χώρα αὕτη, ἧτις διήκει ἀπὸ τῶν
συνόρων τῆς Θράκης εἰς τὸν Αἶμον πρὸς
τῆς ρωμαϊκῆς ἀκόμη κατοχῆς, ἦτο τόσον
καλὰ ἐξῆλληνισμένη ὅσον ἡ κυρίως Θράκη.
Παρέμεινεν Ἑλληνικὴ μέχρι τοῦ 8ου αἰῶ-
νος. Οἱ Βυζαντινοὶ τὴν κατέλαβον μερι-
κῶς ἀπὸ τοῦ 800—960 καὶ ἐξ ὀλοκλήρου
ἀπὸ τοῦ 961 μέχρι τῆς τετάρτης σταυρο-
φορίας. Ὅταν περὶ τὰ τέλη τοῦ 12ου
αἰῶνος ἐδρῆθη τὸ βλαχοβουλγαρικὸν βασι-
λεῖον, ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμυλία ἦτο μέχρι
τοιούτου βαθμοῦ Ἑλληνικὴ ὥστε ὁ ἱδρυτής
τοῦ νέου Κράτους Ἀσάν ὁ Α' ἠναγκάσθη
νὰ περιορισθῇ ἐν τῇ κυρίως Βουλγαρίᾳ καὶ
ἔσαν ὁ ἀδελφός του καὶ διάδοχος ἐπωφε-
λήθη τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπό-
λεως ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων διὰ νὰ ἐκταθῇ

Τηλεγε. διεύθυνσις: Σηλοβέρια ΣΤΑΜΟΥΔΗ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ